

Διεθνιστική μπροσούρα ενάντια στον πόλεμο ανάμεσα στο Ιράν και το Ισραήλ

*Proletarios Hartos de Serlo*¹

Ούτε με το Ιράν (και την Παλαιστίνη) ούτε με το Ισραήλ (και τις ΗΠΑ)!
Για την ήττα και των δυο καπιταλιστικών κρατών στον πόλεμο!
Για την ταξική και μαχητική αλληλεγγύη ανάμεσα στους προλετάρους
και των δυο περιοχών όπως και στη Ρωσία και την Ουκρανία

Αυτά τα συνθήματα εκφράζουν σήμερα την αμετάβλητη θέση των διεθνιστών κομμουνιστών ενάντια σε αυτόν και κάθε καπιταλιστικό πόλεμο: επαναστατικός ντεφειτισμός² και προλεταριακός διεθνισμός. Γιατί;

1. Γιατί ο καπιταλιστικός πόλεμος πάντα διεξάγεται ενάντια στο προλεταριάτο: σε αυτή την περίπτωση, αν σήμερα το αστικό κράτος του Ιράν επιτίθεται στην περιοχή υπό την κυριαρχία του αστικού κράτους του Ισραήλ, αυτό γίνεται πάνω από όλα για την υποταγή του μαχητικού προλεταριάτου στην ίδια την επικράτεια του Ιράν· για να είμαστε πιο ακριβείς, για να δικαιολογήσει την καταστολή των αγώνων του ενάντια στην εκμετάλλευση (πχ. στους τομείς του πετρελαίου και της υγείας) και να το οδηγήσει στην σφαγή του πολέμου “για την υπεράσπιση της μητέρας πατρίδας”. Το ίδιο ισχύει και για τους προλετάρους στην επικράτεια του Ισραήλ που αρνούνται να πάρουν μέρος στον πόλεμο των δολοφόνων αφεντικών τους και να σκοτώσουν τα ταξικά τους αδέρφια στην άλλη πλευρά των συνόρων (και που αποκαλούνται *refuseniks*³), όπως και για τους προλετάρους στην περιοχή της Παλαιστίνης που διαμαρτύρονται ενάντια στην αστική, λιμοκτονική και καταπιεστική Παλαιστινιακή Αρχή και την Χαμάς. Σε κάθε περίπτωση, σε κάθε καπιταλιστικό πόλεμο ο μοναδικός νικητής είναι η μπουρζουαζία και οι μόνοι χαμμένοι οι προλετάριοι σε κάθε χώρα, μιας και στην πραγματικότητα αυτή δεν είναι μια σύγκρουση ανάμεσα σε έθνη αλλά μια ταξική σύγκρουση με διεθνή διάσταση.

2. Γιατί τα Κράτη κάνουν πόλεμο για να συσσωρεύσουν περισσότερο κεφάλαιο, εδαφική επικράτεια και ισχύ: σε αυτή την περίπτωση, αν σήμερα το Κράτος της μπουρζουαζίας των Αγιατολάχ του Ιράν (συνεργάτης της Κίνας) και το Κράτος της σιωνιστικής μπουρζουαζίας του Ισραήλ (συνεργάτης των ΗΠΑ) αντιπαράθενται στρατιωτικά και πολιτικά για την επικράτεια που κυριαρχείται από υποδεέστερους, την ισλαμιστική μπουρζουαζία της Παλαιστίνης (και του Λιβάνου), είναι για τον έλεγχο της εργατικής δύναμης, του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, των βιομηχανικών κέντρων, των λιμανιών κλπ. όλης αυτής της γεωγραφικής ζώνης του παγκόσμιου εμπορίου που αποκαλείται Μέση Ανατολή. Κάνουν επίσης πόλεμο ως μιας βαλβίδα διεξόδου από την καπι-

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://www.autistici.org/tridnivalka/phs-internationalist-leaflet-against-the-war-between-iran-and-israel>

2 Στμ. Επαναστατικός ντεφαιτισμός (*revolutionary defeatism*): η θεωρία που υποστηρίζει ότι σε περίπτωση που ένας πόλεμος που διεξάγεται είναι ιμπεριαλιστικός και από τα δύο μέρη, οι επαναστάτες και των δύο μερών θα πρέπει να προσπαθήσουν να μετατρέψουν τον εθνικό πόλεμο σε εμφύλιο, συναδελφωμένοι με τους στρατιώτες του “εχθρού” και ανατρέποντας τις αστικές κυβερνήσεις τους. Σε αντίθεση με την κυριολεκτική έννοια της λέξης – ως ηττοπάθειας – ο επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει την πιο ενεργή αντίσταση και υπονόμηση όλων των εμπλεκόμενων κρατών και αφεντικών για την μετατροπή του πολέμου σε κοινωνική εξέγερση.

3 Στμ. *Refuseniks*, από το αγγλικό ρήμα *refuse*, αρνούμαι. Αρχικά ο όρος σήμαινε αυτούς στους οποίους αρνούνταν το δικαίωμα να φύγουν από τη Σοβιετική Ένωση, ιδιαίτερα Εβραίους από τη Σοβιετική Ένωση ή άλλα σοβιετικά κράτη που ήθελαν να μεταναστεύσουν στο Ισραήλ. Αργότερα, όμως, απέκτησε και το νόημα “αυτών που αρνούνται”, αρνητών, ατόμων που αρνούνται να κάνουν κάτι (στο παρόν κείμενο η στράτευση ή η συμμετοχή σε έναν πόλεμο) ιδιαίτερα ως μορφή διαμαρτυρίας.

ταλιστική κρίση ή την πτώση του ποσοστού κέρδους και την υποτίμηση της καπιταλιστικής αξίας στον κόσμο, προσπαθώντας να επανενεργοποιήσουν τη βιομηχανία και το εμπόριο όπλων, διανέμοντας και επενδύοντας την υπεραξία που αποσπών από τους εργάτες. Αυτή είναι η οικονομική μηχανή κάθε ιμπεριαλιστικού πολέμου. Και ο παρών πόλεμος δεν αποτελεί εξαίρεση, με τον επιπλέον επιβαρυντικό παράγοντα ότι θα μπορούσε να γίνει ένας πυρηνικός πόλεμος παγκόσμιας κλίμακας.

3. Γιατί το να είναι κανείς υπέρ του ενός ή του άλλου καπιταλιστικού κράτους στον πόλεμο σημαίνει να πέφτει στην παγίδα των απατηλών πλευρών, του εθνικισμού, του συναισθηματισμού, της σύγχυσης και του τυχοδιωκτισμού. Μια παγίδα που προωθείται από τα μέσα μαζικής παραπληροφόρησης τα οποία, σαν να μην έφτασε αυτό, έχουν κάνει τον πόλεμο κάτι “κανονικό” ακόμα και έναν αντιπερισπασμό από άλλες καθημερινές καταστροφές. Σημαίνει να “παίζεις” στο γήπεδο της αστικής τάξης και της σοσιαλδημοκρατίας. Είναι μια αντιπρολεταριακή και αντεπαναστατική θέση που πρέπει να καταγγελθεί και να πολεμηθεί ως τέτοια, πάνω από όλα ενάντια στην ετερόκλητη αριστερά του Κεφαλαίου. Ο “αντι-ιμπεριαλισμός” και η “εθνική απελευθέρωση” έχουν υπάρξει, στην πραγματικότητα, πάντα αποφύσεις του ιμπεριαλιστικού πολέμου και του κρατικού καπιταλισμού (λανθασμένα αποκαλούμενου “κομμουνισμού”). Αντίθετα, εμείς οι προλετάριοι δεν έχουμε πατρίδα και εμείς οι κομμουνιστές πολεμάμε πάντα για τα συμφέροντα της παγκόσμιας τάξης μας απέναντι και πέρα από τα συμφέροντα οποιουδήποτε Κράτους, έθνους, “λαού”, θρησκείας κλπ.

4. Γιατί στον καπιταλισμό δεν υπάρχει “δίκαιος πόλεμος” ή “ιερός πόλεμος” μεταξύ εθνών. Ο μόνος “δίκαιος πόλεμος” που μπορεί να υπάρξει είναι ο παγκόσμιος ταξικός πόλεμος για την κατάργηση του καπιταλισμού, του πολέμου και της ίδιας της ταξικής κοινωνίας με άλλα λόγια, ο μετασχηματισμός του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε διεθνή κομμουνιστική επανάσταση⁴. Προφανώς, θα έρθουν ακόμα πολλές καταστροφές, πόλεμοι, εξεγέρσεις και ανταρσίες πριν φτάσουμε στο σημείο χωρίς επιστροφή. Αλλά αυτό δεν είναι καθόλου λιγότερο αληθινό ή αναγκαίο, ιδιαίτερα σε αυτή την εποχή οικονομικής, κοινωνικής, οικολογικής καταστροφής και, σαν να μην έφταναν όλα αυτά, της επικείμενης απειλής ενός πυρηνικού πολέμου. Συνεπώς είναι Κομμουνισμός ή Αφανισμός.

5. Γιατί, παρά την αντεπανάσταση που εξακολουθεί να βασιλεύει, η διατήρηση της θέσης του επαναστατικού ντεφιτισμού και του προλεταριακού διεθνισμού αποδεικνύεται ότι είναι μια εντελώς αναγκαία, αμυντική και διαφωτιστική πρακτική ενάντια στην τρομοκρατία των εμπόλεμων καπιταλιστικών κρατών καθώς και στον τυχοδιωκτισμό της αριστεράς του Κεφαλαίου που υποστηρίζει τα κράτη αυτά και προκαλεί σύγχυση. Μια αμυντική πρακτική μέχρι το παγκόσμιο προλεταριάτο να είναι ικανό να περάσει στην επαναστατική επίθεση και πετάξει όλα τα Κράτη, τις αγορές, τις μητέρες πατρίδες, τους πολέμους και τις τάξεις στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Οι προλετάριοι με στολή ή χωρίς στην επικράτεια της Ρωσίας και την Ουκρανίας που σήμερα στρέφουν τα όπλα τους ενάντια στις στρατιωτικές τους ηγεσίες, που λιποτακτούν από τον “στράτο τους”, που διαμαρτύρονται ενάντια στο “δικό τους” Κράτος και οργανώνουν διεθνιστικά δίκτυα αλληλεγγύης με τους λιποτάκτες, είναι το συγκεκριμένο και τωρινό παράδειγμα επαναστατικού ντεφιτισμού. Το παράδειγμα που πρέπει να ακολουθήσουν και οι προλετάριοι στη Μέση Ανατολή και σε κάθε άλλη εμπόλεμη περιοχή του πλανήτη.

Proletarios Hartos de Serlo
(Προλετάριοι έχουν βαρεθεί να είναι προλετάριοι)
Περιοχή του Ισημερινού, Οκτώβριος 2024

⁴ Στμ. Θα λέγαμε, λοιπόν, ότι ο μόνος δίκαιος “πόλεμος” είναι η ίδια η κοινωνική επανάσταση.